

1895-3

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Familien Hirschsprung er på besøg i Firenze. Dette fremgår også af andre af Alhed Larsens breve sendt fra Firenze marts 1895.

Generel kommentar:

Det er uvist, hvem Brun er. Moll er en meget let, blød halvt gennemsigtig, fintrådet vare, fremstillet af meget blødtspundet garn. Anvendes til foer og bluser. (Textilbogen, Westermanns Forlag København 1946, s.141)

Afsendersted:

Firenze

Modtagersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Frederik Gad Clement

August Eiebakke

Thorvald Erichsen

Bernhard Hirschsprung

- Kofod

Arnold Emil Krog

Laurits Ring

Alfred Rottbøll

- Rottbøll, Fru

Emma Sørensen

Salomon Sørensen

Giuseppe Verdi

Omtalte steder:

Baboli, Firenze

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed mødes ofte med de danske og norske kunstnere. Hun bagte en kage, som blev en succes. Hun har også været på en dyr restaurant og i teater med Bernhard Hirschsprung.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Endelig i Gaar kom da dit Brev! Du havde jo lovet at skrive igen Mandag d. 17de, saa jeg ventede det om Torsdagen; først næste Torsdag kom det saa det var en hel Uge, jeg gik og ventede forgæves, jeg blev meget urolig tilsidst. Nu haaber jeg, at det til Gengæld varer meget kort, inden jeg igen hører fra Eder! – Jeg har været meget paa Farten i den sidste Tid, saa jeg har en Del at berette om. – – Jeg slap nok med Ring, nævnede saa vidt jeg husker paa Brevkortet, at vi skulde ud at spise til Aften sammen med ham, inviterede af ham. Det var meget vellykket; han er en brillant éen. Desværre var Lud ikke med, da den gamle Cigar Hirschsprung (Bernhard) var kommen herved og Lud maatte trække om med ham. Efter Aftensmaden gik vi hen hos "Cornelio", en stor Café, hvor der er en Have, der helt er omgivet af Blaaregn i Espalier. De danne et fuldstændig tæt Tag over Hovedet, det ser pragtfuldt ud. Udenfor Døren traf vi paa Clement og to Nordmænd, Eiebakke og Erichsen, (den smukke); vi satte os ved et Bord og bestilte kaffe og Likør. Lidt efter ankom Lud, han havde faaet den gamle hjem i Seng og var nu ude at lede os op, anede ikke, hvor vi var gaaede hen. Nu var vi jo ["gaaet" overstreget] bleven et større Selskab, vi sad og havde det voldsom hyggeligt og gemytligt, det er nogle livlige og ungdommelige Mennesker baade Ring og de tre andre. Rottbøll er jo noget tør ved saadan en Lejlighed, han sidder og tysser saa utaaleligt paa lille Fru Pelle ["Pelle" overstreget], naar hun [udstreget ord] ler højt; men heldigvis rager han sig gerne ind i en lærd Samtale med en eller anden, inden der er gaaet ret lang Tid, og saa kan den lille faa Lov at more sig i Fred. – Dagen efter traf jeg Lud og Hirschsprung oppe paa Samlingerne. H. havde set mig to Gange før, sagde han, éen Gang oppe hos Krog, da jeg var deroppe allerførste Gang at præsentere mig sammen med Lud, og nogle Dage senere da jeg var ude at bese Fabrikken – – Den næste Dag var jeg svært engageret. Først var der bleven tilbudt Fru R. og mig Billetter til en stor Koncert af to engelske Damer; dem kunde vi desværre ikke tage imod, da vi havde bedt fremmede til om Aftenen, Ring og en Dr. Kofod, Halvfætter til Rottbøll. Til denne Lejlighed lavede jeg Katrineblommekage. De kender den ikke her, saa jeg lavede den helt paa egen Haand, den blev vellykket, og gjorde meget Lykke. – Mens jeg gik og

lavede den kom Lud. – Han skulde invitere mig fra Hirschsprung til Aftensmad og Theater bagefter. Det traf jo lidt uheldig sammen med det andet, men da Billetterne var købt, havde jeg jo intet Valg. – Jeg mødte Kl. 7 hos "Mellieu", en meget fin og god "Restorant". Salen, vi sad i, var flot udstyret med Blomster og Planter, Væggene var helt dækkede med grønne Trær, der naade til Loftet. – Vi spiste en fin lille Middag eller lettere Aftensmad: Sardiner Radiser, Smør og Brød – Suppe med engelsk Silleri og andet grønt – Brisler med Champignon – stegt Høne med Salat – Slikasparges – Is (Vanilje og Frugtis) – Brød og fin Ost – Frugt (alt muligt) – Kaffe og Likør. – Vi spiste flittig i to Timer, men der matte ogsaa arbejdes tappert, naar hver skulde naa at spise for næsten 8 fr! Regningen blev paa 23 fr! – Jeg synes rigtig godt om Hirschsprung, han er meget elskværdig og ligefrem. – Saa gik vi i Theatret, hvor vi kom en Time for sent, hvilket ikke gjorde noget, da vi alligevel ikke forstod noget af Handlingen, og Musikken var ikke kønnere, end at vi kunde faa nok paa to Timer. Det var Operaen Fallstaff, Musik af Verdi. Det var noget temmelig Gøjl, men der var smukke Sangstemmer, navnlig to Damer sang ganske dejligt. Det var morsomt at sidde og se paa de smukke og pyntede Italienerinder i Logerne (vi sad paa fine Pladser til 8 fr pr Stk.) Der sad en pragtfuld en i Nærheden af os, for det første var hun meget smuk af Naturen, og for ["for" overstreget] dertil var hun klædt aldeles overdaadigt paa, sort Fløjls Kjle ["Kjle" overstreget] Kjole ganske oversaaet med Diamanter. – De fine Italienerinder ere forfærdelig elegante, de gaa paa Gaden eller rettere køre i deres Ekvipager i de fineste lyse Silkedragter, hvad de har paa til Stads, kan jeg ikke begribe.

Jeg nævnede nok ogsaa Nolles Søster med Navn paa et Brevkort. – En [tilføjet: Morgen] Dag, da Lud og jeg netop var gaaet her ud af Døren for at gaa ind til Byen, kommer der en Droscke kørende, og jeg ser til min Forbavselse Lud sætte op i den med et Spring. Det var saa dem, en stor gemytlig [overstreget ord] svensk Arkitekt ved navn Salomon Sørensen og [indsat: hans] Kone Emma Nolle, der lignede denne sin Broder umaadelig meget. De var kørt herop for at spørge Konsulen om Luds Adresse! Et grinagtigt Sammentræf! Lud og jeg kom saa op i Droschen og vi travede rundt [overstreget ord] sammen hele Dagen, spiste Frokost hos "Mellini", gik i Baboli og paa Museer. Det var flinke unge Folk. - - - Det er desværre et kedeligt Vejr i denne Tid det regner hver eneste Dag. Men heldigvis har jeg et Motiv i Gang i et Drivhus nede i Baboli, saa jeg kan male alligevel. – Jeg har stiftet Bekendtskab med nogle Gartnere dernede, saa jeg har faaet Indpas i nogle Anlæg og Drivhuse, hvor Publikum ellers ikke kommer. – En Dag fik jeg Øje paa et deligt Motiv inde bag en lille

Gitterdør, det var en lille Terrasse, smækfuld af Blaaregn. Jeg spurgte nogle Have mænd, om jeg ikke kunde komme derind og male; "impossibile" det tilhørte Overgiardinieren og var ganske privat. Jeg opgav det imidlertid ikke men holdt Vagt ved Gitterdøren indtil Gartneren selv viste sig. Ham gik jeg paa og Resultatet af en "Samtale" blev, at jeg gjerne maatte komme "venga, venga Signorina e s'accomodi." Kom, kom og gør Dem det behageligt! – Det er en stor og kraftig Mand, venlig og elskværdig paa 40-50 Aar. Han viste mig ind i Anlæget, gav mig en Buket Blaaregn og stolt gik jeg hjem. – Men – næste Dag og næste Dag styrtede Regnen ned og da jeg endelig kom den tredje Dag var Blaaregnen aldeles forpjusket og umalelig. Det var mig en stor Skuffelse. Men saa opdagede jeg nogle [udstreget ord] dejlige Senerarier inde i et Drivhus og dem gik jeg paa. Jeg tror det gaar godt med dem, Gartnerne ere meget tilfredse, saa de maa jo ligne i alt Fald. – Foruden den gamle Gartner er der 4-5 andre, hans to Sønner, to grinagtige Lømler paa 16 -17 Aar, der løber og opvarter mig, vil hente Stole med Rygstød o.s.v. den ene, "Pierre", har faaet stor Interesse for Malerkunsten, har købt sig en Farvelade og gaar nu og maler nogle [ulæselige bogstaver –selige] Billeder, som jeg skal sige ham "Fejlene" ved. Endvidere er der to Gartnerelever, begge mørke generte og altid i stor Travlhed, der styrter som Raketter gennem Drivhuset og skeler hen til mig. Endelig er der en Neveu af den gamle Gartner, en nydelig, pæn Mand paa c. 25-30 Aar. Han har et stille tiltalende Væsen og et intelligent Ansigt, hvilket ellers ikke er Italienernes Specialitet. Han har været syg en Uges Tid, i Gaar viste han sig for første Gang igen. Han sad i over tre timer ved Siden af mig – det blev Regn, saa han kunde ikke gaa - og tænkt var det ikke morsomt, han syntes, jeg var gaaet saa umaadelig frem i italiensk i den Uge! Det gik saa flot i Gaar, vi talte om alt muligt, endogsaa om Religion. Jeg forstod alt, hvad han sagde og fortalte ham ogsaa en Del om Danmark. Han skar nogle dejlige Blomster af Urtepotterne bl.a. en pragtfuld rød Rose og et Vidunder af en gul Nellike, og bandt en yndig lille Buket til mig. Han gav mig ogsaa nogle sjældne Blade til at presse i en Bog. – Det er morsomt, jeg har faaet Indpas der, mine Sager staae i et Kontor, Og de have vist mig, hvor Nøglerne hænge, saa jeg kan selv lukke mig ind. – Nu maa jeg skrive noget om Pakken jeg maa endelig have den sribede Nederdel og det linnede Liv. Ikke Støvler, men de brune Sko, blaa Kjole, Fotografier. Skulde der ikke være hvidt gammelt Moll, at jeg selv kan sy mig et Liv af?? Fru R. har gode Mønstre, her bliver vist gebummerlig varmt. Har jeg ikke et Par Silkehalvhandsker? – Der maa være lige saa mange Breve, der kan i Pakken Vilde ogsaa gjerne have min Blendramme der kan skilles i 4 Dele.

Hvis noget af dette maa tages fra paa Gr. af Vægt, maa det være Rammen og endvidere kan det blaa Liv sprættes fra Nedderdelen og tages fra; Nedderdelen er lang nok alligevel. – Send mig Clemes og Brunes Fødselsdage, men husk det. – Jeg læser italiensk paa egen Haand. Nu skal Brevet hen i Kassen, ellers naas det ikke. Læser ikke igennem. Venter snart brev igen. Roserne??
1000 Hilsner til alle – Alhed
Dit Hoved??

2000/75

Kæreste Mar!

Endelig i Gaar kom da dit Brev!
Du havde jo lovet at skrive igen Mar
da d. 14de, saa j. ventede det om 14de
dage; først var det forudg. Kom det
saa det var en liden kasse, j. gik og den
ledes forgesner, j. blev meget urolig til-
sidt. Nu lærer j. at det til gengæld
varer meget kort, inden j. igen hører
fra Oslo! -- Y har været meget
paa Farten i den sidste Tid, saa
har en del at berette om. -- Y har
nok ved Ring, nævner saa vist j.
hvisker paa Foretaget at vi skulde
ud at spise til Aften sammen med
ham, inviterede af ham. Det var meget
kellynt; han er en brillant m.

Sesværre var det ikke med, da
den gunde Cigar-Herskabspræm (Cere-
hardt) var kommen fremmedt, og
det maatte træffe os med Hæ-
der. Efter Aftenmæden gik vi her
hos "Carcelio", en stor Café, hvor
der er en have, der ligger os
gaaet af Plazaen i Baghaven. De
dannede et fuldtændigt set Tag over
Hovedet, det var prægtigt med.
Indenfor Døren traf vi paa Clement
og Lo. Nordmann, Schwanke og Drid.
Hau (den smukke), vi satte os
ved et Bord og hørte Røffe og
di Rør. Lill-lyder ankom det
hau havde faaet den gunde
lyden i sig, og var ude inde at
bede os op, alene ikke, hvor
vi var gaaet hen. Vi var i
jo gaaet. Høven et større Skab,
at sad og havde det valdige

lyst og gunde det er nogle
lille af ting, som indlydende
for Høvede Rør, og de tre andre.
Rødt holl er jo lygt har ved saa
dan en de lygt, han sidder i
og lygt har indlydende paa lille
Høvede Rør, naar han har
lygt; men heldigvis søger han
og gerne ind i en lød Sætale
ind i en eller anden, inden der
er gaaet et lød Rør, og har Rør
den lille paa Rør at være i
i Rør. -- Dagen efter traf vi
Lill og Høvede Rør, og paa
Sætale. H. havde det i
Lo Rør, fæ, sagde han, i Rør
og paa Rør, da j var deroppe
allerførste Rør, at prædike og
sammen med Lill, og nogle Rør
sagde da j var inde at høre
Fabrikken. -- Den første dag var

i svært uagøret. Føire var
der bleved tilbragt Fri R. g. lig
Trillekker blev char konvertert af
to engelske Damer; den Kunde
vi derovre ikke tage imod da
vi havde best-fermeende til
om Aftenen. Ring g. en Dr. Ko-
for, Halofalter Kl. Rottball.
Til denne Lejlighed lavede i Ra-
brinkommune. De Kendte den
ikke her var g. lavede den helt
paa egen Haand, den blev vellyp-
pet g. gjorde meget Lykke.
- Men i gik g. lavede den Kon-
dus. - Han skældte iorkere lig
pa Hirschprung de Aftenen af
theater bagefter. Det traf jo lidt
uheldig sammen med det andet
men da Trillekkerne var Gode, havde
jo jo indet Valg. - I mörke Kl. 4
hos Mellini" i en meget fin g. god
Restorant. Salen, et sad i var
"flot indlyst med Klunder g. Plan

2000/75
2- her, Væggene var helt dækkede
med grønne Træ der maade til
Lapset. - Vi spiste en fin lille Mid
Lag eller lettere Aftensmad: Pardon
Rindor, Pind, Brød - Pølse med en god
Silleri og andet godt - Brister med
Champagne - Slegt Rødt med Palat -
Hikasparges - Is (Vanille og Frugt) - Brød
og fin Ost - Frugt (alt smukt) - Kaffe
og Likør. - Vi spiste flittig i her Tiden
men der maatte gaa arbejdet Løp
pert, naar hver skulde gaa at spise
for næsten 8 pr! Regningen blev paa
23 pr! - Jo ryges rigtig godt om
Hjortepræg, har er meget elsket
og lyses. - Paa gik vi i Theatret,
hvor vi kom en Time for sent, hvilket
ikke gjorde noget, da vi alligevel
ikke forstod noget af Hændelsen, og
Minderen var ikke Rødt, end
at vi kunde gaa ud paa 10 Timer.
Det var Operaen Fallstaff, Minder og Vord.
Det var meget smukt. Gøj, men
der var kun Rødt Sangstemme,

uadig, lo Jauner saar ganske
degt. Det var uafholdt at se
og se paa de smukke og pyntede
italienere i kapperne (i
saa paa fine Klæder til 8 pr. par
P.K.). Der var en pragtfuld
i Møderne af os, for det første
var hun meget smuk af Ma-
den, og for det andet var hun Klæd-
alidelig overdaadig paa sort Rødt
til. Røde ganske overdaadig
frakker. — De fine Italiere
der ere forfærdelig elegante, de gaa
paa Gaden eller tilhøre Rødt i
deres Skjorte i de fineste Lys
Pildragter, hvad de har paa
et Plads, kan j. ikke begribe. —
og uendte naar ogsaa Nalle
Pørler med Mand paa et Brevkort.
— Men da det og j. udsig var
gaaet der ud af Bønnen for at gaa
ind til Regn, kom der en

Droge Rønde, og j. ser et min
Farbavelse det gik op i den
ind et Spræng. Det var saa den
og stor gentyllt. Men seer
Det Rødt paa Nalle. Rønde
Pørlere og Rønde minde Nalle, der
ligende den en Prøve en
det meget. De var Rødt her for
at spæde Rønde om den. Seer
se. Det gik op i den. Seer
det og j. Rønde har op i den
og i den. Seer den. Seer
hede Dagen. Seer Rønde her
Mellini, gik i Rønde og paa
Mureer. Det var paa den
fald. — — Det er derovre
et Rødt Rødt i den. Det
Rønde her. Seer den. Men
heldigvis har j. et Mødt i den
i et Brevkort. Seer i Rønde, gik
i Rønde alle. — — har
skiftet Rønde med den.

Gartneren derude, saa j har faaet
Lodpas i nogle Aulag og Dristuer,
hvar Publikum eller ikke Raa-
mer. - Nu Dag fik j Ogsaa
et dejligt Malis inde bag en lille
Gitterdør, det var en lille Terasse,
henset af Blaarege. I spurgte
nogle Havermand, om j ikke Raa-
Ronne drues og male, "impos-
sibile" det hørte Overgiardin-
eren og var ganske privat. I
spurgte det imidlertid ikke uden
heldet Vort ved Gitterdøren, indtil
Gartneren selv viste sig. Haveren
j paa og Resulthet af en Paubale
blev, at j gerne maatte "Ronne
"unga, unga Signarina e d'acco-
modi". Ron Ron og gør dem
det & behageligt! - Det er en
klar og Kraftig Mand, vel og daktør
og paa 40-50 Aar. Han viste
os ind i Aulaget, gav os en Raa-

Ret Blaaregen g skalt gitt j
 hjem. - Men - neste dag g
 neste dag styrtede Regnen ned g da
 j endel' Norn den tredje Dag var Blaaregen
 naar aldeles forstyrtet g uindelig. Det adr
 uig en char Phieffelt. Men saa apda
 gde j naar det dejlige Seuerarier, endt
 i et Drivluus g den gitt j paa. Jo bar
 det gaar godt med den, Gaertnerne ere
 meget hjælpsomme, saa de naar j lige i alt
 Fald. - Foruden den gamle Gaertner er
 der 4-5 andre, kaldt Lo Pöner, Lo grun
 afte Souder paa 16-14 Aar, der Coho
 g apvarker uig, vil heude Phals med
 Rykstos o. s. v. den ene "Pierre" har faaet
 char Uthovser for Malerkunsten, har
 købt g en Farudase g gaar uig g wa
 ler uig angsele Pilleder, som j skal
 uig haue "Fylene" ned. Indvinder er
 der Lo Gaertnerleuer, begge uerke
 gemerte g altid i char Trælket, de
 styrtet som Raketter gennem Driv
 luuset g skeler hen til uig. Indel' er
 der en Nøven af den gamle Gaertner,
 en uydig, paa Maad paa c. 25-30 Aar

Han har et lille italiensk Hæren
og et intelligent Hus. Lilledt eller
Hæren er Italienerne. Specialdet.
Han har været i en lang Tid, i Haan
viale han sig for første Gang. Han
sagde i over tre Timer ved siden af
sig - det blev Børn, som han havde
ikke saa - og han var det ikke
uendeligt, han havde, og var, gaar
saa uendeligt. Han i Italien i
den lige! Det gik ogsaa flad i Haan,
isalle om alt uendeligt, endog
om Religion. Og forstod alt, hvad han
sagde og fortalte ham ogsaa en del
om Danmark. Han har nogle
dejlige Billeder af Indepatterne
H. a. en pragtfuld rød Rør og et
Billeder af en god Mellem og han
en yndig lille Billede til sig. Han
gav mig ogsaa nogle spændende Billeder
af at presse. Han sagde - Det er
monnet i den faarst. Han sagde
mine Bøger saa i et Brev og
de have vist mig, hvor Nøgle

lange, saa i Han. Det var sig end.
- Nu har jeg skrevet mig et nyt Brev
og har endog haft den sidste. Det
dette og det sidste. Han har været
uden de mine Bøger. Han har været
skulle der ikke være lidt gammel
stall, at jeg selv kan sig, at det af.
Nu R. har gode Mellem, der bliver
vint getingene. Han i ikke
et Par til Mellem. Han i ikke
maa være i, saa mange Bøger, der
kan i. Han i. Han i. Han i.
han mine Mellem. Han i.
skille i. Han i. Han i.
maa have sig sig. Han i.
det være Mellem. Han i.
Han det blev sig. Han i.
dette og høje sig. Han i.
er lidt. Han i. Han i.
sig. Han i. Han i.
Han i. Han i. Han i.
Han i. Han i. Han i.
Han i. Han i. Han i.

Om, ellers naar det M^{te}.
Læser M^{te} givne.
Næst snart Brev og
Roserne ? ?

Loos Hilsner til
alle - Alles

Dit Hoved ? ?